

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDR. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: V. S.**, zastoupen JUDr. Jiřím Hanečkem, advokátem, se sídlem Vyškov, Rybníček 91, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2005, č. j. 22 Cad 99/2005 - 12,

### takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### Odůvodnění:

Žalobce (dále jen stěžovatel“) se kasační stížností domáhal přezkumu shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2005, č. x, o příplatku ke starobnímu důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb.

Dne 19. 4. 2006 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání ze dne 24. 3. 2006, kterým stěžovatel zastoupen svým právním zástupcem bere kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu zpět. Obsah tohoto úkonu účastníka řízení nebudí žádný pochyb o stěžovatelově úmyslu vzít kasační stížnosti proti rozsudku ze dne 31. 8. 2005, č. j. 22 Cad 99/2005 - 22, zpět.

Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, může navrhovatel vzít svůj návrh zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) cit. zákona ve spojení s § 120 soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž Nejvyšší správní soud ke dni doručení zpětvzetí kasační stížnosti o ní nerozhodl, řízení podle pokynu § 47 písm. a) cit. zákona č. 150/2002 Sb. zastavil.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 cit. zákona č. 150/2002 Sb., ve spojení s § 120, který stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud bylo toto řízení zastaveno. Ve zpětvzetí kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že tak učinil proto, že žalovaná přerušila řízení o další stěžovatelově žádosti s ohledem na probíhající řízení o kasační stížnosti; v tomto chování stěžovatelky však nelze spatřovat příčinu, pro kterou by zdejší soud mohl přiznat stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované, neboť tato možnost je vyhrazena (§ 60 odst. 3 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb.) toliko pro případy, kdy vzal stěžovatel návrh zpět pro pozdější chování žalované –

v projednávané věci je zřejmé, že stěžovatel podal novou žádost, a tedy předmětem v současné době přerušného řízení u žalované řízení není nárok uplatněný dne 29. 12. 2004 podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb. Není zde tedy přímá souvislost mezi nynějším chováním žalované ve vztahu k nároku, který byl předmětem soudního řízení. Proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2006

JUDr. Milada Tomková  
předsedkyně senátu